



LEVHARTÍ MLÁĎATA POPRVÉ VE VELKÉM VÝBĚHU

Ve volné přírodě bychom se dopočítali pouhopouhých zhruba 130 jedinců. Aktuálně tento druh chová na celém světě 91 institucí v počtu 190 jedinců. I proto nás velmi těší, že se koťatům levharta mandžuského vede v olomoucké zahradě natolik dobře, že se dnes mohla poprvé vydat do velkého venkovního výběhu. „*Matka je velmi starostlivá, ona sama má právě tento výběh neskonale ráda, je prostorný, může v něm i šplhat a současně jí skýtá dokonalý přehled o dění vůkol. Tuto jistotu nepochybně přenese na svá mláďata, kterým malý výběh pro jejich temperament již nestačí. Ačkoliv jsou bázlivá, nový prostor přivítala hravě a nebojácně. Skotačí, dovádí a lidé je při troše štěstí mohou v Pavilonu levhartů již spatřit,*“ uvádí ošetřovatel Tomáš Podhorka. Zoo Olomouc chová levharty od roku 2001 a doposud se v ní narodilo 15 mláďat. Poslední odchovaný samec odcestoval v roce 2018 do Anglie, kde už se také stal otcem.

ŽIVOT VE VOLNÉ PŘÍRODĚ

Počty zvířat v zajetí převyšují jejich počet v přírodě. Původní monitoring v 70. letech minulého století zjistil pouze 32 jedinců (za využití stop zanechaných ve sněhu), ještě v roce 2000 se jeho stavy odhadovaly na pouhých 22-28 jedinců. Poslední léta se zvýšily až na 130 zvířat, která byla spočítána v roce 2024 pomocí fotopastí. Vážnou hrozbou pro levharty je **pytláctví**, ale i **lesní požáry**, nebo **těžba dřeva a nerostných surovin**. Ruské a západní **ochranářské skupiny** utvořily organizaci Amur Leopard and Tiger Alliance (ALTA), která se má pokusit ohrožené levharty a tygry usurijské zachránit. Snahou o záchranu levharta mandžuského se zabývá i WWF. Populaci v přírodě musí podpořit ta ze zoo, tak aby se docílilo dostatečné genetické diverzity. Bohužel **ochranářským snahám nyní brání válka**.

OBECNÉ INFORMACE

V přírodě se levhart mandžuský vyskytuje pouze **na Dálném východě**, kde obývá nedotčené lesy. Jedná se o velkou formu levharta skvrnitého, nejseverněji žijící poddruh. Jako jediný druh levharta dokáže přežít jak v extrémním horku, tak extrémní zimě – jeho srst měří v zimě až 7,5 cm. V jeho domovině v zimním období klesají teploty hluboko pod bod mrazu (**-30 °C**). Zbarvení má světlejší s velkými rozetami. K dalším rozpoznávacím znakům patří dlouhý, hustě osrstěný ocas a šedě zbarvené oči. Na lov se vydávají obvykle v noci. Kořist odnáší na skryté místo, někdy s ní vylézá i na stromy.

Iveta Gronská

tisková mluvčí, marketing
+420 608 101 325

